Официален вестник на Европейския съюз

L 165

Издание на български език

Законодателство

Година 63

27 май 2020 г.

Съдържание

I *Законодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

★ **Регламент (ЕС) 2020/696 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1008/2008 относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността във връзка с пандемията от COVID-19** [1] 1

★ **Регламент (ЕС) 2020/697 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 година за изменение на Регламент (ЕС) 2017/352 с цел да се позволи на управителния орган на пристанището или на компетентния орган гъвкавост по отношение на събирането на такси за ползване на пристанищната инфраструктура в контекста на избухването на COVID-19** 7

★ **Регламент (ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 година за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство** [1] 10

★ **Регламент (ЕС) 2020/699 на Съвета от 25 май 2020 година относно временни мерки във връзка с общите събрания на европейските дружества (SE) и европейските кооперативни дружества (SCE)** 25

ДИРЕКТИВИ

★ **Директива (ЕС) 2020/700 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 година за изменение на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 по отношение на удължаването на срока за тяхното транспониране** [1] 27

[1] Текст от значение за ЕИП.

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

РЕШЕНИЯ

★ **Решение (ЕС) 2020/701 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 2020 година за предоставяне на макрофинансова помощ на партньорите, обхванати от политиките за разширяване и съседство, в контекста на пандемията от COVID-19** 31

II *Незаконодателни актове*

РЕШЕНИЯ

★ **Решение (ЕС) 2020/702 на Съвета от 20 май 2020 година за допълнително удължаване на временната дерогация от Процедурния правилник на Съвета, въведена с Решение (ЕС) 2020/430 и удължена с Решение (ЕС) 2020/556, с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза** 38

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/696 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1008/2008 относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността във връзка с пандемията от COVID-19

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Пандемията от COVID-19 доведе до рязък спад на полетите в резултат на значителното намаляване на търсенето на транспортни услуги и приемането от държавите членки и от трети държави на преки мерки, като например забрана за преминаване на границите и забрана за изпълнение на полети с оглед на овладяване на пандемията.

(2) Данните, публикувани от Евроконтрол, който е управителният орган на мрежата за мрежовите функции за управление на въздушното движение в единното европейско небе, показват спад на полетите от около 90 % за европейския регион в края на март 2020 г. спрямо март 2019 г. Въздушните превозвачи докладват значително намаляване на резервациите в резултат от пандемията от COVID-19 и анулират полети през периодите на часово планиране за зимния сезон 2019—2020 г. и летния сезон 2020 г. Внезапният спад в търсенето и безпрецедентният процент на анулирани полети доведоха до сериозни проблеми с ликвидността на въздушните превозвачи. Тези проблеми с ликвидността са пряко свързани с пандемията от COVID-19.

(3) Въздушните превозвачи от Съюза, които преди пандемията от COVID-19 са били в добро финансово състояние, са изправени пред проблеми с ликвидността, които биха могли да доведат до спирането на действието или отнемането на оперативния им лиценз, или до замяната му с временен лиценз, без да е налице структурна икономическа необходимост за това. Предоставянето на временен лиценз съгласно член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) би могло да изпрати отрицателен сигнал на пазара относно способността на даден въздушен превозвач да оцелее, което на свой ред би задълбочило някои, иначе временни, финансови проблеми. Въз основа на оценката, извършвана в периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г.,

([1]) Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 25 май 2020 г.

([2]) Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 31.10.2008 г., стр. 3).

следователно е целесъобразно действието на оперативния лиценз на тези въздушни превозвачи да не бъде спирано или оперативният лиценз да не бъде отнеман, при условие че безопасността не е застрашена и че са налице реални перспективи за задоволително финансово възстановяване в рамките на 12 месеца. В края на този 12-месечен период за въздушния превозвач от Съюза следва да се прилага процедурата, предвидена в член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1008/2008. Задължението за информиране на Комисията, предвидено в член 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1008/2008, следва да се отнася и до решенията да не се спира действието на оперативния лиценз или той да не се отнема.

(4) В допълнение към неотложните мерки, които биха могли да се приложат в случай на внезапни краткотрайни проблеми в резултат на непредвидими и неизбежни обстоятелства съгласно член 21 от Регламент (ЕО) № 1008/2008, държавите членки следва да могат да отказват, да ограничават или да налагат условия за упражняване на права за въздушно движение с цел справяне с проблеми, произтичащи от пандемията от COVID-19, които могат да се окажат продължителни. Такива неотложни мерки, предприети в контекста на пандемията от COVID-19, следва да са в съответствие с принципите на пропорционалност и прозрачност и да се основават на обективни и недискриминационни критерии, които се прилагат в съответствие с член 21 от Регламент (ЕО) № 1008/2008.

(5) На летищата, където броят на доставчиците на наземно обслужване е ограничен съгласно член 6, параграф 2 и член 9 от Директива 96/67/ЕО на Съвета ([3]), доставчиците може да бъдат избирани за максимален срок от седем години. Доставчиците, за които този срок изтича, следователно могат да срещнат трудности при получаването на достъп до финансиране. Поради това посоченият максимален срок следва да бъде удължен.

(6) В резултат на пандемията от COVID-19 на летища, където броят на доставчиците на наземно обслужване е ограничен, един или няколко доставчици може да престанат да предоставят обслужване на дадено летище преди да може да бъде избран нов доставчик въз основа на процедурата, предвидена в член 11, параграф 1 от Директива 96/67/ЕО. При такива обстоятелства е целесъобразно управляващият орган на летището да може да избере директно доставчик на наземно обслужване, който да предоставя обслужване за максимален период от шест месеца. Следва да се припомни, че когато в резултат на пандемията от COVID-19 управляващият орган на летището трябва да осигури предоставянето на наземно обслужване и той е възложител по смисъла на член 4 от Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([4]), се прилага посочената директива.

(7) Задоволителното финансово възстановяване следва да се извърши с план, целящ предотвратяване на уволненията и с гаранции, че финансовото възстановяване няма да накърни правата на работниците. Удължаването на разрешенията за доставчиците на наземно обслужване следва да цели запазването на работни места и зачитането на правата на работниците.

(8) По-нататъшното развитие на пандемията от COVID-19, както и въздействието ѝ върху сектора на въздушния транспорт са трудно предвидими. Комисията следва непрекъснато да анализира въздействието на пандемията от COVID-19 върху сектора на въздушния транспорт и, ако неблагоприятните условия продължават да са налице, Съюзът следва да бъде в състояние без забавяне да удължи срока, за който се прилагат предвидените в настоящия регламент мерки.

(9) С цел, когато е необходимо и обосновано, да се удължи срокът, за който компетентните лицензиращи органи могат да решат да не спират действието на оперативния лиценз или да не го отнемат, срокът, за който държавите членки могат да отказват, да ограничават или да налагат условия за упражняване на права за въздушно движение, както и срокът, за който договорите на доставчиците на наземно обслужване могат да бъдат удължени и в рамките на който управляващият орган на летището може директно да избере доставчик на наземно обслужване, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка с изменението на Регламент (ЕО) № 1008/2008. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([5]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

([3]) Директива 96/67/ЕО на Съвета от 15 октомври 1996 г. относно достъп до пазара на наземни услуги в летищата на Общността (ОВ L 272, 25.10.1996 г., стр. 36).

([4]) Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 243).

([5]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(10) Поради неотложността, свързана с извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, които дават основание за предложените мерки, и по-специално с оглед на бързото приемане на необходимите мерки, така че да се намери решение за сериозните и непосредствени проблеми, пред които е изправен секторът, е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Съюза, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС), към ДФЕС и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

(11) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно изменението на Регламент (ЕО) № 1008/2008 във връзка с пандемията от COVID-19, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците ѝ може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(12) Непредвидимото и внезапно избухване на COVID-19 и законодателните процедури, необходими за приемането на съответни мерки, направиха невъзможно навременното приемане на тези мерки. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат период преди влизането му в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, този подход не води до нарушаване на оправданите правни очаквания на засегнатите лица.

(13) Поради това Регламент (ЕО) № 1008/2008 следва да бъде съответно изменен.

(14) Предвид неотложността, свързана с извънредните обстоятелства, които дават основание за установените мерки, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз,*

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1008/2008 се изменя, както следва:

1) В член 1, параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящия регламент се урежда лицензирането на въздушните превозвачи от Общността, правото на въздушните превозвачи от Общността да извършват вътрешнообщностни въздухоплавателни услуги и ценообразуването за предоставяне на вътрешнообщностни въздухоплавателни услуги. С него също така се определят временни правила за предоставянето на наземно обслужване на летищата в Съюза.“

2) В член 9 се вмъкват следните параграфи:

„1а. Въз основа на оценката, посочена в параграф 1, извършвана от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г., компетентният лицензиращ орган може да вземе решение преди края на посочения период да не спира действието на оперативния лиценз или да не отнема оперативния лиценз на въздушния превозвач от Съюза, при условие че безопасността не е застрашена и че са налице реални перспективи за задоволително финансово възстановяване в рамките на следващите 12 месеца. Той прави преглед на дейността на този въздушен превозвач от Съюза в края на 12-месечния период и взема решение дали действието на оперативния лиценз да бъде спряно или оперативният лиценз да бъде отнет и да се издаде временен лиценз въз основа на параграф 1.

1б. Когато Комисията установи въз основа на данни, публикувани от Евроконтрол, който е управителният орган на мрежата за мрежовите функции за управление на въздушното движение в единното европейско небе, че намаляването на обема на въздушното движение в сравнение с обема през съответния период през 2019 г. е трайно и е вероятно това да продължи, както и — въз основа на най-надеждните налични научни данни, като тези на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията — че тази ситуация е резултат от въздействието на пандемията от COVID-19, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25а, за да измени съответно настоящия регламент като удължи периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г., посочен в параграф 1а от настоящия член.

1в. Комисията непрекъснато следи ситуацията, като използва критериите, определени в параграф 1б. Въз основа на информацията, с която разполага, тя представя до 15 ноември 2020 г. обобщен доклад по този въпрос на Европейския парламент и на Съвета. Когато са изпълнени критериите, посочени в параграф 1б, Комисията приема възможно най-бързо делегирания акт, предвиден в параграф 1б.

1г. Когато в случай на по-продължително въздействие на пандемията от COVID-19 върху сектора на въздушния транспорт в Съюза наложителни причини за спешност налагат това, предвидената в член 25б процедура се прилага за делегираните актове, приети съгласно настоящия член.“

3) Вмъква се следният член:

„*Член 21а*

Неотложни мерки, свързани с пандемията от COVID-19

1. Независимо от член 21, за периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г. държавите членки могат без съгласието на Комисията, посочено в член 21, параграф 1, да отказват, да ограничават или да налагат условия за упражняване на права за въздушно движение, ако такова действие е необходимо за справяне с пандемията от COVID-19. Това действие трябва да съответства на принципите на пропорционалност и прозрачност и да се основава на обективни и недискриминационни критерии.

2. Съответната държава членка незабавно уведомява Комисията и другите държави членки за такова действие, както е посочено в параграф 1, и за неговата продължителност, и им предоставя подходящи причини, обосноваващи необходимостта от това действие. Ако държавата членка измени, спре или оттегли такова действие след влизането в сила на настоящия регламент, тя уведомява съответно Комисията и другите държави членки.

3. По искане на участваща(и) държава(и) членка(и), или по своя собствена инициатива, Комисията може да спре действието, посочено в параграф 2, ако то не отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, или по друг начин противоречи на правото на Съюза.

4. Когато Комисията установи въз основа на най-надеждните научни познания, доказателства и данни, като данни на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията, потвърждаващи трайното присъствие на пандемията от COVID-19, че съществува вероятност наложените от държавите членки откази, ограничения или условия за упражняване на права за въздушно движение да бъдат необходими и след периода, посочен в параграф 1 от настоящия член, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25а, за да измени съответно настоящия регламент като удължи този период.

5. Комисията непрекъснато следи ситуацията, като използва критериите, посочени в параграф 4. Въз основа на наличната информация тя представя до 15 ноември 2020 г. обобщен доклад по този въпрос на Европейския парламент и на Съвета. При необходимост Комисията приема възможно най-бързо делегирания акт, посочен в параграф 4.

6. Когато в случай на по-продължително въздействие на пандемията от COVID-19 върху сектора на въздушния транспорт в Съюза наложителни причини за спешност налагат това, предвидената в член 25б процедура се прилага за делегираните актове, приети съгласно настоящия член.“

4) Вмъква се следната глава:

„ГЛАВА IVa

ВРЕМЕННИ ПРАВИЛА ОТНОСНО НАЗЕМНОТО ОБСЛУЖВАНЕ

Член 24а

1. Чрез дерогация от член 11, параграф 1, буква г) от Директива 96/67/ЕО на Съвета (*) срокът на действие на договорите или на разрешенията, предоставени на доставчиците на наземно обслужване, избрани въз основа на процедурата, предвидена в член 11, параграф 1 от посочената директива, който изтича в периода от 28 май 2020 г. до 31 декември 2021 г., може да бъде удължен до 31 декември 2022 г.

2. Чрез дерогация от член 11, параграф 1, буква д) от Директива 96/67/ЕО, за периода от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г., ако доставчик на наземно обслужване преустанови дейността си преди края на срока, за който е бил избран, управляващият орган на летището или компетентният орган на държавата членка може да избере директно доставчик на наземно обслужване за предоставяне на обслужване за максимален срок от шест месеца или за срок до 31 декември 2020 г., в зависимост от това кой от двата срока е по-дълъг.

3. Когато Комисията установи въз основа на данни, публикувани от Евроконтрол, че намаляването на обема на въздушното движение в сравнение с обема през съответния период през 2019 г. е трайно и е вероятно това да продължи, както и че тази ситуация е резултат от въздействието на пандемията от COVID-19 и тя води до прекъсване на предоставянето на наземно обслужване или до трудности при достъпа до финансиране за доставчиците на наземно обслужване на летищата в Съюза, Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25а, за да измени съответно настоящия регламент като удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

4. Комисията непрекъснато следи ситуацията, като използва критериите, определени в параграф 3. Въз основа на информацията, с която разполага, тя представя до 15 ноември 2020 г. обобщен доклад по този въпрос на Европейския парламент и на Съвета. При необходимост Комисията приема възможно най-бързо делегирания акт, предвиден в параграф 3.

5. Когато в случай на по-продължително въздействие на пандемията от COVID-19 върху сектора на въздушния транспорт в Съюза наложителни причини за спешност налагат това, предвидената в член 25б процедура се прилага за делегираните актове, приети съгласно настоящия член.

_____

(*) Директива 96/67/ЕО на Съвета от 15 октомври 1996 г. относно достъп до пазара на наземни услуги в летищата на Общността (ОВ L 272, 25.10.1996 г., стр. 36).“

5) Вмъкват се следните членове:

„*Член 25а*

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 9, параграф 1б, член 21а, параграф 4 и член 24а, параграф 3, се предоставя на Комисията за срок от една година, считано от 28 май 2020 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 9, параграф 1б, член 21а, параграф 4 и член 24а, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 9, параграф 1б, член 21а, параграф 4 и член 24а, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 25б

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 25а. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.“

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/697 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

за изменение на Регламент (ЕС) 2017/352 с цел да се позволи на управителния орган на пристанището или на компетентния орган гъвкавост по отношение на събирането на такси за ползване на пристанищната инфраструктура в контекста на избухването на COVID-19

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Избухването на COVID-19 оказва сериозно отрицателно въздействие върху сектора на морския транспорт. Сериозните последици за услугите в областта на морския транспорт и ползването на пристанищната инфраструктура се проявяват повсеместно от началото на март 2020 г. и вероятно ще продължат през цялата 2020 г. Освобождаване от плащане, спиране, намаляване или отсрочване на плащането на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура биха могли да допринесат за финансовата устойчивост на операторите на кораби в тези извънредни обстоятелства.

(2) С Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) от държавите членки се изисква да гарантират, че се събират такси за ползване на пристанищната инфраструктура. Регламент (ЕС) 2017/352 не предвижда нито едно изключение от задължението за събиране на такси.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 май 2020 г.

([2]) Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 г. за създаване на рамка за предоставянето на пристанищни услуги и общи правила за финансовата прозрачност на пристанищата (ОВ L 57, 3.3.2017 г., стр. 1).

(3) Предвид сериозността на последиците от избухването на COVID-19 е уместно да се позволи на управителния орган на пристанището или на компетентния орган да вземат решение за освобождаване от плащане, за спиране, за намаляване или за отсрочване на плащането на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура, дължими за периода от 1 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г. Въпреки това настоящият регламент следва да не пречи на пристанищната организация на държавите членки. Следователно, държавите членки следва да могат да запазят правомощието да уреждат приемането на такива решения от управителния орган на пристанището или от компетентния орган. Освобождаването от плащане, спирането, намаляването или отсрочването на плащането на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура следва да се предоставят по прозрачен, обективен и недискриминационен начин.

(4) Предвид неотложността също така е целесъобразно на управителния орган на пристанището или на компетентния орган да се предостави възможност за дерогация от предвиденото в Регламент (ЕС) 2017/352 задължение да информират ползвателите на пристанищната инфраструктура за всички промени в естеството или равнището на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура най-малко два месеца преди тези промени да влязат в сила.

(5) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно изменение на Регламент (ЕС) 2017/352, в отговор на неотложната ситуация, възникнала вследствие на избухването на COVID-19, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(6) Предвид неотложността, породена от извънредните обстоятелства във връзка с избухването на COVID-19, която дава основание за предложените мерки, и по-специално с оглед на бързото приемане на необходимите мерки, така че да се допринесе за финансовата устойчивост на операторите на кораби, се смята за уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

(7) Непредвидимото и внезапно избухване на COVID-19, както и законодателните процедури, необходими за приемането на подходящи мерки, направиха невъзможно навременното приемане на тези мерки. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също така да се прилагат за дължимите такси за ползване на пристанищната инфраструктура за определен период преди влизането му в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не води до нарушение на оправданите правни очаквания на засегнатите лица.

(8) Поради това Регламент (ЕС) 2017/352 следва да бъде съответно изменен.

(9) Настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз,*

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 21 от Регламент (ЕС) 2017/352 се добавя следният параграф:

„3. Въпреки предвиденото в член 13, параграфи 1, 3 и 4, управителният орган на пристанището или компетентният орган може да вземе решение да освободи от плащане, да спре, да намали или да отсрочи плащането на такси за ползване на пристанищната инфраструктура, дължими за периода от 1 март 2020 г. до 31 октомври 2020 г. Държавите членки могат да решат, че с такива решения трябва да се спазват изискванията, установени за тази цел в националното право. Освобождаването от плащане, спирането, намаляването или отсрочването на плащането на таксите за ползване на пристанищната инфраструктура се предоставя по прозрачен, обективен и недискриминационен начин.

Управителният орган на пристанището или компетентният орган гарантира, че ползвателите на пристанището и техните представители или сдружения са информирани съответно. Срокът от два месеца, посочен в член 13, параграф 5, не се прилага.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/698 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

за определяне на специални и временни мерки с оглед на избухването на COVID-19 относно подновяването или удължаването на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в определени области на транспортното законодателство

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 и член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Избухването на COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, представляват безпрецедентно предизвикателство за държавите членки и създават големи затруднения за националните органи, гражданите на Съюза и икономическите оператори, по-специално, транспортните оператори. Кризата, засягаща общественото здраве, породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалната дейност на компетентните органи в държавите членки, както и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори и които обстоятелстваа не е било възможно да бъдат адекватно съобразени към момента на приемане на съответните мерки. Тези извънредни обстоятелства оказват значително въздействие върху различни области, обхванати от правото на Съюза в областта на транспорта.

(2) По-специално, транспортните оператори и други заинтересовани лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните или за да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазят задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите крайни срокове. Следователно е необходимо да се приемат мерки за преодоляване на тези проблеми и за гарантиране както на правната сигурност, така и на правилното функциониране на съответните правни актове. Следва да се предвиди адаптиране в тази насока, особено по отношение на определени срокове, като се предоставя възможността Комисията да разрешава удължавания при поискване, подадено от която и да е държава членка.

(3) С Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]) се определят правила относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници. Тези водачи трябва да притежават удостоверение за професионална компетентност (УПК) и трябва да докажат, че са преминали продължаващото обучение чрез свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водача, на която е отбелязано продължаващото обучение. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., затрудниха

([1]) Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 май 2020 г.

([2]) Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

притежаващите УПК лица да преминат продължаващото обучение и да подновят УПК, удостоверяващи завършването на това продължаващо обучение, поради което е необходимо да се удължи валидността на тези УПК за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт. Мерките относно тези въпроси, предприети от държавите членки в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО, приложение I към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) или приложение II към Директива 2003/59/ЕО преди влизането в сила на настоящия регламент, остават в сила.

(4) С Директива 2006/126/ЕО се определят правила относно свидетелствата за управление на превозни средства. В нея се предвижда взаимното признаване на свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на превозно средство на Съюза, и се установяват редица минимални изисквания за тези свидетелства. По-специално, водачите на моторни превозни средства трябва да притежават валидно свидетелство за управление на превозно средство, което трябва да бъде подновено или, в някои случаи, заменено с изтичането на неговата административна валидност. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., затрудниха подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства, поради което е необходимо да се удължи валидността на някои свидетелства за управление на превозни средства за срок от седем месеца от датата на изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилното движение.

(5) С Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) се установяват правила относно тахографите в автомобилния транспорт. Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и почивките, както е посочено в Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) и Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([6]), е от съществено значение, за да се гарантира лоялната конкуренция и пътната безопасност. Поради необходимостта да се осигури непрекъснатост на услугите за автомобилен превоз въпреки трудностите при извършването на редовните технически прегледи на тахографите вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, техническите прегледи, посочени в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 165/2014, които трябва да бъдат проведени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени не по-късно от шест месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени съгласно посочения член. По същата причина, трудностите при подновяването и замяната на картите на водач вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, са основните за предоставянето на допълнително време на компетентните органи на държавите членки за тези цели. В тези случаи водачите следва да бъдат поставени в положение и следва да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи за регистриране на необходимата информация във връзка с времето на управление, работното време и почивките, докато не получат нова карта.

(6) С Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([7]) се определят правила относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета. Периодичните прегледи за проверка на техническата изправност са сложна задача, чиято цел е да се гарантира, че превозните средства се поддържат в безопасно и приемливо спрямо околната среда състояние по време на използването им. Поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020 г., периодичните прегледи за проверка на техническата изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от седем месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат валидни до тази по-късна дата.

(7) С Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета ([8]) се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. Избухването на COVID-19 и свързаната с това криза, засягаща общественото здраве, имат сериозни последици върху финансовото положение на сектора и някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност.

([3]) Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

([4]) Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1).

([5]) Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

([6]) Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

([7]) Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

([8]) Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).

Предвид намалената активност вследствие на кризата, засягаща общественото здраве, се очаква, че ще е необходимо повече време от обичайното за това предприятията да докажат, че ще отговарят отново на изискването за финансова стабилност по траен начин. Поради това е целесъобразно максималният срок, определен за тези цели в член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъде удължен от шест на дванадесет месеца по отношение на оценките на финансовата стабилност на транспортните предприятия, покриващи целия период между 1 март 2020 г. и 30 септември 2020 г. или част от него. Ако вече е установено неизпълнение на посоченото по-горе изискване и предвиденият от компетентния орган срок още не е изтекъл, компетентният орган следва да може да удължи този срок на общо 12 месеца.

(8) С регламенти (ЕО) № 1072/2009 ([9]) и (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета ([10]) се определят общи правила за достъп съответно до пазара на международни автомобилни превози на товари и до международния пазар на автобусни превози. Международните автомобилни превози на товари и международните автобусни превози на пътници зависят, *inter alia*, от притежаването на лиценз на Общността, а в случая на водачи, които са граждани на трети държави и които извършват превоз на товари — на атестация за водач. За предоставянето на редовни автобусни превози също е необходимо разрешително. Тези лицензи, атестации и разрешителни могат да бъдат подновявани, след като се установи, че съответните условия продължават да се спазват. Извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, затрудниха подновяването на лицензите и атестациите, поради което е необходимо да се удължи тяхната валидност с шест месеца от датата на изтичане на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

(9) С Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета ([11]) се определят правила относно безопасността на железопътния транспорт. Като се имат предвид мерките за ограничаване на гражданите, съчетани с допълнителното работно натоварване, свързано с ограничаването на разпространението на COVID-19, националните органи, железопътните предприятия и управителите на инфраструктура са изправени пред трудности, свързани с подновяването на единните сертификати за безопасност и, с оглед на предстоящото изтичане на съществуващите разрешения за безопасност, с издаването на такива разрешения за последващ период, както е съответно обхванато от членове 10 и 12 от посочената директива. Поради това срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност следва да бъде удължен с шест месеца, като съществуващите единни сертификати за безопасност следва да останат съответно валидни. По същия начин валидността на разрешенията за безопасност следва да бъде удължена с шест месеца.

(10) В съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 някои държави членки удължиха срока за транспониране на посочената директива. Поради това разпоредбите на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([12]) продължават да се прилагат в тези държави членки. Поради това е необходимо също така да се предвиди удължаване на сроковете за подновяване на сертификатите и на разрешителните за безопасност, издадени съгласно членове 10 и 11 от Директива 2004/49/ЕО, и да се поясни, че въпросните сертификати и разрешителни съответно остават валидни.

(11) С Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([13]) се установяват правила за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Съюза. Член 14, параграф 5 и член 16 от нея предвиждат валидността на свидетелствата за машинисти да бъде ограничена до десет години и да бъде предмет на периодични проверки. Поради трудностите при подновяването на свидетелствата в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, срокът на валидност на свидетелствата, изтичащи в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъде удължен за срок от шест месеца от датата на изтичане на срока им. По същия начин, на машинистите следва да бъде осигурен допълнителен срок от шест месеца за извършване на периодичните проверки.

(12) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([14]) беше създадено единно европейско железопътно пространство. Съгласно член 23, параграф 2 от посочената директива, лицензиращите органи могат да извършват периодичен преглед, за да проверят дали дадено железопътно предприятие продължава да изпълнява произтичащите от лиценза задължения, установени в глава III от посочената директива. Съгласно член 24, параграф 3 от посочената директива лицензиращите органи могат да спрат действието или да отнемат лиценз поради неизпълнение на

([9]) Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72).

([10]) Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88).

([11]) Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

([12]) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

([13]) Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

([14]) Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

изискванията за финансова стабилност и да издадат временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. В резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, лицензиращите органи изпитват сериозни затруднения при осъществяването на редовни прегледи във връзка със съществуващи лицензи и при вземането на съответните решения относно издаването на нови лицензи след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това сроковете за осъществяване на редовни прегледи, които в съответствие с посочената директива изтичат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. следва да бъдат удължени с шест медеца. Също така срокът на валидност на временни лицензи, изтичащи между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъде удължен с шест месеца.

(13) В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращите органи се изисква да вземат решения по заявките за лицензи в срок от три месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално данните, посочени в приложение III към посочената директива. Поради затрудненото вземане на съответните решения в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19, е необходимо този срок да бъде удължен с шест месеца.

(14) Железопътни предприятия, които са били финансово стабилни преди избухването на COVID-19, срещат проблеми с ликвидността, които биха могли да станат причина за спирането на действието или отнемането на техните действащи лицензи или евентуалната им замяна с временни лицензи, без да са налице структурни икономически причини за това. Предоставянето на временен лиценз в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС може да изпрати отрицателно послание към пазара относно жизнеспособността на железопътните предприятия, което от своя страна би влошило иначе временните им финансови проблеми. Поради това следва да се предвиди, че когато лицензиращият орган, въз основа на извършената проверка в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. установи, че железопътно предприятие не може повече да изпълнява изискванията, отнасящи се до финансовата стабилност, следва да може преди 31 август 2020 г. да реши лицензът на засегнатите железопътни предприятия да не бъде спиран или отнеман, при условие че безопасността не е изложена на риск и че е реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите шест месеца. След 31 август 2020 г. железопътното предприятие следва да подлежи на общите правила по член 24, параграф 1 от посочената директива.

(15) В Директива 96/50/ЕО на Съвета ([15]) са изложени условията за получаване на удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Съюза. След навършване на 65-годишна възраст притежателите на удостоверение за капитан са длъжни да преминават през периодични медицински прегледи. С оглед на мерките във връзка с избухването на COVID-19 и по-специално на ограничения достъп до медицински услуги за прегледи, притежателите на удостоверение за капитан може да не са в състояние да преминат необходимите медицински прегледи, докато са в сила въпросните мерки. Поради това за случаите, в които срокът за преминаване на медицински прегледи щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., този срок следва да бъде удължен с шест месеца във всеки от въпросните случаи. Засегнатите удостоверения за капитан следва да останат съответно валидни.

(16) С Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета ([16]) се установяват технически изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища. Съгласно член 10 от нея срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се ограничава. Освен това, в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда документите, попадащи в обхвата на посочената директива и издадени от компетентните органи на държавите членки преди 6 октомври 2018 г. съгласно приложимата преди нея директива, а именно Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([17]), да остават валидни до изтичането на срока им. Мерките във връзка с избухването на COVID-19 могат да затруднят и понякога да попречат на компетентните органи да извършат техническите проверки, необходими за удължаването на валидността на съответните свидетелства или – в случая на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629,замяната им. Поради това, за да не се прекъсва дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи с шест месеца срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, който в противен случай щеше да е изтекъл или ще изтече в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г.

([15]) Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).

([16]) Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

([17]) Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1).

(17) С Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([18]) се установяват правила за подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения. С Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([19]) се определят мерки за повишаване на сигурността на пристанищата срещу заплахи от инциденти, свързани със сигурността. С нея също така се гарантира, че мерките за сигурност, взети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, се ползват от една по-голяма сигурност на пристанищата. Продължаващата криза, засягаща общественото здраве, затруднява органите на държавите членки да извършват инспекциите и проучванията на морската сигурност с оглед подновяването на някои документи в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се удължат сроковетет за преглед на оценките и плановете за сигурността, изисквани по силата на посочените правни актове на Съюза, с разумен период от време, за да се предостави възможност на държавите членки и на корабната индустрия да предприемат гъвкав и прагматичен подход, и да се запазят отворени основните вериги за доставка, без да се застрашава сигурността. Следва да се осигури гъвкавост и за тренировки и упражнения в областта на морската сигурност, за провеждането на които в правните актове на Съюза в областта на морската сигурност са предвидени определени времеви ограничения.

(18) Когато държава членка счита, че поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, има вероятност прилагането на правилата, от които настоящият регламент прави дерогация и които са свързани, *inter alia*, с подновяването или удължаването на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни, да остане практически неосъществимо след датите, посочени в настоящия регламент, Комисията следва, при поискване от тази държава членка, да бъде упълномощена да позволи на засегнатата държава членка да удължи допълнително съответните сроковете, определени в настоящия регламент. С цел да се гарантира правната сигурност, като същевременно се гарантира, че безопасността и сигурността на транспорта не са изложени на риск, това удължаване следва да бъде ограничено до необходимото, за да отрази периода, през който приключването на формалностите, процедурите, проверките и обучението е вероятно да остане практически неосъществимо, и във всеки случай не следва да надвишава шест месеца.

(19) Избухването на COVID-19 засегна целия Съюз, но не по еднакъв начин. Държавите членки бяха засегнати в различна степен и по различно време. Като се има предвид, че дерогациите от правилата, които обикновено биха се прилагали, следва да бъдат ограничени до необходимото, по отношение на Директива 2006/126/ЕО, Регламент (ЕС) № 165/2014, Директива 2014/45/ЕС, Регламент (ЕО) № 1072/2009, Регламент (ЕО) № 1073/2009 и Директива 2007/59/ЕО, следва да бъде възможно държавите членки да продължат да прилагат тези правни актове, без да прилагат дерогациите, предвидени в настоящия регламент, когато прилагането на посочените правни актове остава практически осъществимо. Същото се прилага, когато държава членка е изправена пред такива трудности, но е приела подходящи национални мерки за смекчаването им. Държавите членки, които изберат да се възползват от тази възможност, следва обаче да не възпрепятстват икономически оператор или физическо лице да се позове на предвидените в настоящия регламент дерогации, приложими в друга държава членка, и следва по-специално да признават свидетелства, удостоверения и разрешителни, чиято валидност е била удължена с настоящия регламент.

(20) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно удължаването на предвидените в законодателството на Съюза срокове за подновяване и удължаване на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19 в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, но поради обхвата и последиците на предлаганото действие може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(21) Поради неотложността на досието, предизвикана от извънредните обсроятелства, причинени от избухването на COVID-19 е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

([18]) Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

([19]) Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

(22) Поради непредвидимия и внезапен характер на COVID-19 навременното приемане на съответните мерки беше невъзможно. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат периода преди неговото влизане в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не води до нарушаване на оправданите правни очаквания на съответните лица.

(23) С оглед на първостепенната необходимост от незабавен отговор за справяне с обстоятелствата, причинени от избухването на COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност, като когато е уместно на държавите членки се предоставя разумен срокда информират Комисията дали решават да не прилагат някои от дерогациите, установени в настоящия регламент, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да бъде възможно най-кратко положението на правна несигурност, засягащо много органи и транспортни оператори в различни сектори на транспорта, по-специално в случаите, когато съответните срокове са вече изтекли,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент определя специални и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и продължаващо обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от избухването на COVID-19 в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност.

Член 2

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2003/59/ЕО

1. Независимо от член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО, срокът за завършване на продължаващо обучение от притежаващите удостоверение за професионална компетентност (УПК), който в съответствие с посочените разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за всеки отделен случай за срок от седем месеца. УПК остават съответно валидни.

2. Валидността на маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, извършвано от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочена в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на УПК, посочено в параграф 1 от посочения член, се счита за удължена за срок от седем месеца от датата, посочена на всяко подобно свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водач.

3. Валидността на картите за квалификация на водачи, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която щеше да е изтекла или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължена или е била удължена за срок от седем месеца от датата на изтичане на срока на валидност, посочен на всяка подобна карта.

4. Без да се засягат презграничните дейности, обхванати от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, мерките, предприети от държавите членки в съответствие с разпоредбите на директиви 2003/59/ЕО и 2006/126/ЕО, посочени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член за периода между 1 февруари 2020 г. и 28 май 2020 г., остават в сила.

5. Когато дадена държава членка смята, че завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Това искане може да се отнася за периодите между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г. или за съответните срокове от седем месеца, посочени в параграфи 1, 2 и 3, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

6. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 5, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да да бъдат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 3

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2006/126/ЕО

1. Независимо от член 7 от Директива 2006/126/ЕО и точка 3, буква г) от приложение I към посочената директива, срокът на валидност за свидетелствата за управление на превозни средства, който в съответствие с тези разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от седем месеца, считано от датата на изтичнае на срока, която е посочена на всяко такова свидетелство за управление на превозно средство.

2. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от седем месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили подновяването на свидетелствата за управление в периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г. практически неосъществимо, в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държавата членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграф 1. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на предвидените в параграф 1 дерогации, приложими в друга държава членка.

Член 4

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕС) № 165/2014

1. Независимо от член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014, редовните технически прегледи, предвидени в параграф 1 от посочения член, които е трябвало да бъдат извършени или ще бъдат извършени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в съответствие с посочения параграф, се извършват не по-късно от шест месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени в съответствие с посочения член.

2. Независимо от член 28 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за подновяване на карта на водач в съответствие с параграф 1 от посочения член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., компетентните органи на държавата членка издават нова карта на водач не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Докато водачът не получи новата карта на водач от издаващите органи, член 35, параграф 2 от посочения регламент се прилага *mutatis mutandis*, при условие че водачът може да докаже, че е поискано подновяване на картата в съответствие с член 28, параграф 1 от посочения регламент.

3. Независимо от член 29, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за замяна на карта на водач в съответствие с параграф 4 от същия член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., компетентните органи на държавата членка издават карта за замяна не по-късно от два месеца след получаване на заявлението. Независимо от член 29, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 165/2014, водачът може да продължи да управлява превозно средство, докато получи нова карта на водач от издаващите картите органи, при условие че може да докаже, че картата на водач е била върната на компетентния орган, тъй като е била повредена или неизправна, и че е заявил нейната замяна.

4. Когато дадена държава членка смята, че редовните проверки, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна**,** както се изисква от Регламент (ЕС) № 165/2014, е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1, 2 и 3. Това искане може да се отнася за периодите между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за приложимите срокове за издаване на нова карта на водач, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който редовните технически прегледи, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна е вероятно да не може да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

6. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществими редовните технически прегледи, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от пандемията от COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграфи 1, 2 и 3. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1, 2 и 3, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, приложими в други държави членки.

Член 5

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2014/45/ЕС

1. Независимо от член 5, параграф 1 и член 10, параграф 1 от Директива 2014/45/ЕС, и точка 8 от приложение II към посочената директива, сроковете за прегледите за проверка на техническата изправност, които в съответствие с посочените разпоредби е трябвало да или ще трябва да бъдат извършени между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за срок от седем месеца.

2. Независимо от член 8 от Директива 2014/45/ЕС и точка 8 от приложение II към посочената директива валидността на удостоверенията за техническа изправност, чиято дата на изтичане на срока е между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължена или е била удължена за срок от седем месеца.

3. Когато дадена държава членка смята, че прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да бъдат практичекси неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2.Това искане може да се отнася за периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от седем месеца, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да не могат да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществими прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност в периода между 1 февруари 2020 г. и 31 август 2020 г., в резултат на извънредните обстоятелства, предизвикани от избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може да реши, след като информира Комисията, да не прилага разпоредбите на параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, които се прилагат в други държави членки.

Член 6

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1071/2009

1. Независимо от член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато компетентен орган установи въз основа на годишните счетоводни отчети и удостоверенията, посочени в член 7, параграфи 1 и 2 от посочения регламент, за счетоводните години, обхващащи целия или част от периода между 1 март 2020 г. и 30 септември 2020 г., че дадено транспортно предприятие не отговаря на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, срокът, определен от компетентния орган за целите на член 13, параграф 1, буква в) от посочения регламент, не надвишава 12 месеца.

2. Независимо от разпоредбите на член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато преди 28 май 2020 г. компетентният орган е установил, че дадено транспортно предприятие не изпълнява изискването за финансова стабилност, предвидено в член 13, параграф 1, буква в) от посочения регламент, и е определил срок, в рамките на който транспортното предприятие да коригира ситуацията, компетентният орган може да удължи този срок, при условие че той не е изтекъл до 28 май 2020 г. Удълженият по този начин срок не надвишава 12 месеца.

Член 7

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1072/2009

1. Независимо от член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Заверените копия остават съответно валидни.

2. Независимо от член 5, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на атестацията за водач, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да бъде практически неосъществимо след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка може, след като информира Комисията, да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в други държави членки.

Член 8

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/2009

1. Независимо от член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Заверените копия остават съответно валидни.

2. Независимо от член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, решенията по заявленията за разрешителни за редовни превози, подадени от превозвачи между 12 декември 2019 г. и 31 август 2020 г., се вземат от разрешаващия орган в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявлението. Независимо от член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, компетентните органи на държавите членки, чието съгласие е било поискано по отношение на подобни заявления в съответствие с параграф 1 от същия член, уведомяват разрешаващия орган за своето решение относно заявлението в срок от три месеца. Ако разрешаващият орган не получи отговор в срок от три месеца, се счита, че запитаните органи са дали своето съгласие, и разрешаващият орган може да издаде разрешителното. Удължаването на срока на три месеца за държавите членки, чието съгласие е било поискано, по член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009 се прилага за заявленията, които те са получили след 27 март 2020 г.

3. Когато дадена държава членка счита, че подновяването на лицензите на Общността е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периодите между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. или между 12 декември 2019 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността е вероятно да не може да се осъществява, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на лицензите на Общността в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграф 1. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграф 1, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, което се е позовало на предвидените в параграф 1 дерогации, приложими в други държави членки.

Член 9

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/798

1. Независимо от член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните единни сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът на валидност на разрешенията за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или да изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да бъде практичекси неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на единните сертификати за безопасност или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да не може да се осъществяват, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 10

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2004/49/ЕО

1. Независимо от член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО, срокът за подновяване на сертификатите за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните сертификати за безопасност остават съответно валидни.

2. Независимо от член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО, срокът за подновяване на разрешителните за безопасност, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца. Въпросните разрешителни за безопасност остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно дабъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 11

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2007/59/ЕО

1. Независимо от член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО, срокът на валидност за свидетелствата, които са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за срок от шест месеца, считано от датата, на която изтича срокът на всяко свидетелство.

2. Независимо от член 16 и приложения II и VII към Директива 2007/59/ЕО, сроковете за завършване на периодичните проверки, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за или са били удължени за всеки отделен случай за срок от шест месеца. Свидетелствата, посочени в член 14, и удостоверенията, посочени в член 15 от посочената директива, остават съответно валидни.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да бъде практически неосъществимо, във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

5. Когато дадена държава членка не е била и вероятно няма да бъде изправена пред трудности, направили практически неосъществимо подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. в резултат на извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19, или е предприела подходящи национални мерки за смекчаване на тези трудности, тази държава членка, след като информира Комисията, може да реши да не прилага параграфи 1 и 2. Комисията информира за това останалите държави членки и публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Държавата членка, която е решила да не прилага параграфи 1 и 2, както е предвидено в първа алинея, не възпрепятства трансграничните дейности на икономически оператор или физическо лице, които са се позовали на дерогациите, предвидени в параграфи 1 и 2, приложими в друга държава членка.

Член 12

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2012/34/ЕС

1. Независимо от разпоредбите на член 23, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, ако лицензиращият орган е предвидил редовно преразглеждане, срокът за извършване на редовното преразглеждане, който в съответствие с посочените разпоредби щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен със срок от шест месеца.

2. Независимо от член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС, срокът на валидност на временните лицензи, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца, считано от датата на изтичане на валидността, посочена във всеки временен лиценз.

3. Независимо от член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, лицензиращият орган взема решение по заявките, подадени между 12 януари 2020 г. и 31 август 2020 г., не по-късно от девет месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално на данните, посочени в приложение III към посочената директива.

4. Когато дадена държава членка смята, че извършването на редовно преразглеждане или прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи, в случаите когато лицензите са били вече отнети, е вероятно дабъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Третиране на лицензите на железопътните предприятия по Директива 2012/34/ЕС в случай на неспазване на изискванията за финансова стабилност

Независимо от член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС, когато въз основа на проверка, предвидена в посочената разпоредба, извършена в периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г.лицензиращ орган установи, че дадено железопътно предприятие вече не отговаря на изискванията, свързани с финансовата стабилност, посочени в член 20 от посочената директива, той може, преди 31 август 2020 г., да реши да не спре действието или да не отнеме лицензa на въпросното железопътно предприятие, при условие че безопасността не е изложена на риск и при условие че реалистично да се очаква задоволително финансово възстановяване на железопътното предприятие в рамките на следващите шест месеца.

Член 14

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 96/50/ЕО

1. Независимо от член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО, сроковете за подлагане на медицински преглед, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени за срок от шест месеца. Удостоверенията за капитан на лицата, които са длъжни да преминават през медицински прегледи съгласно член 6, параграф 2, от посочената директива, остават съответно валидни.

2. Когато дадена държава членка смята, че медицински прегледи е вероятно да бъдат практически неосъществими и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за срока от шест месеца, посочен в параграф 1, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

3. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който медицинските прегледи е вероятно дабъдат практически неосъществимими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1629

1. Независимо от член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.

2. Независимо от член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на документите, попадащи вобхвата на посочената директива, издадени от компетентните органи на държавите членки в съответствие с Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., който в съответствие с посочената разпоредба щеше да е изтекъл или ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се счита за удължен или е бил удължен за срок от шест месеца.

3. Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в параграф 2, е вероятно да бъде практически неосъществимо и след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или и за двете. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

4. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза или на документите, посочени в прагараф 2, е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 725/2004

1. Независимо от член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004, сроковете за извършване на периодичните ревизии на оценките на сигурността на пристанищните съоръжения, които в съответствие с посочената разпоредба щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължен до 30 ноември 2020 г.

2. Чрез дерогация от част Б, раздел 13.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, ако не са могли да бъдат проведени или не могат да бъдат проведени упражнения с определените в посочените разпоредби интервали през 2020 г., те се провеждат поне два пъти през 2020 г. с максимален интервал помежду им от шест месеца.

3. Независимо от част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, 18-месечните срокове за провеждането на различните видове упражнения, които в съответствие с тези разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени с шест месеца във всеки един случай, но при всички случаи не след 31 декември 2020 г.

4. За целите на изискванията, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, съгласно които различните видове упражнения се провеждат поне веднъж всяка календарна година, упражненията, проведени през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 5 от настоящия член, се считат за за проведени също през 2020 г.

5. Когато дадена държава членка смята, че оценките на сигурността на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения, посочени в част Б, раздели 13.7 и 18.6 от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, е вероятно да бъдат практически неосъществими след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните периоди и срокове, посочени в параграфи 1 и 3. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за крайните срокове, за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 3, или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

6. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 5, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения е вероятно дабъдат практически неосъществими, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 17

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2005/65/ЕО

1. Независимо от член 10 от Директива 2005/65/ЕО, сроковете за извършване на оценките на сигурността на пристанищата и на плановете за сигурност на пристанищата, които в съответствие с посочения член щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени за всеки отделен случай за срок от шест месеца, но при всички случи не след 30 ноември 2020 г.

2. Независимо от член 7, параграф 7 и приложение III към Директива 2005/65/ЕО, 18-месечните срокове за завършване на тренировъчно обучение, които в съответствие с посочените разпоредби щяха да са изтекли или ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., се считат за удължени или са били удължени с шест месеца във всеки един случай, но при всички случаи не след 30 ноември 2020 г.

3. За целите на изискването, посочено в приложение III към Директива 2005/65/ЕО, съгласно което тренировъчно обучение се провежда поне веднъж всяка година, тренировъчно обучение, проведено през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 4 от настоящия член, се приема за проведено също през 2020 г.

4. Когато дадена държава членка смята, че извършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или провеждането на тренировъчно обучение е вероятно да бъде практически неосъществимо след 31 август 2020 г. поради мерките, които е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи съответните периоди и срокове, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за периода между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., за крайните срокове или за сроковете от шест месеца, посочени съответно в параграфи 1 и 2, или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията до 1 август 2020 г.

5. Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи периодите и сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който завършването на прегледа на оценките на сигурността на пристанищата или на плановете за сигурност на пристанищата или завършването на тренировъчно обучение е вероятно да бъде практически неосъществимо, и във всеки случай не надвишава шест месеца.

Комисията публикува посоченото решението *в Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 4 юни 2020 г.

При все това член 3, параграф 4, член 4, параграф 6, член 5, параграф 5, член 7, параграф 5, член 8, параграф 5 и член 11, парграф 5 се прилагат от 28 май 2020 г.

Първата, втората и третата алинея от настоящия член не засягат обратното действие, предвидено в членове 2—17.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/699 НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

относно временни мерки във връзка с общите събрания на европейските дружества (SE) и европейските кооперативни дружества (SCE)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 352 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) За да се ограничи избухването и разпространението на COVID-19, което беше обявено за пандемия от Световната здравна организация на 11 март 2020 г., държавите членки въведоха редица безпрецедентни мерки, по-специално мерки за изолация в домашни условия и социално дистанциране на гражданите.

(2) Такива мерки могат да попречат на дружествата и кооперативните дружества да изпълнят своите правни задължения съгласно националното право и правото на Съюза в областта на дружественото право, по-специално като затруднят значително провеждането на общите им събрания.

(3) На национално равнище държавите членки въведоха спешни мерки, за да подкрепят дружествата и кооперативните дружества и да им предоставят необходимите инструменти и гъвкавост при настоящите извънредни обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19. По-специално много държави членки дадоха възможност за използване на цифрови инструменти и процеси за провеждане на общи събрания и удължиха сроковете за провеждане на общи събрания през 2020 г.

(4) На равнището на Съюза Регламент (ЕО) № 2157/2001 ([1]) на Съвета урежда европейските дружества („SE“), а Регламент (ЕО) № 1435/2003 ([2]) на Съвета урежда европейските кооперативни дружества („SCE“). В двата регламента се съдържа изискване за провеждане на общо събрание в шестмесечен срок след края на финансовата година. С оглед на настоящите извънредни обстоятелства, предизвикани от пандемията от COVID-19, следва да се въведе временна дерогация от това изискване. Като се има предвид, че провеждането на общи събрания е от основно значение, за да се гарантира, че решенията, които се изискват от закона или са икономически необходими, се вземат своевременно, на SE и SCE следва да се даде възможност да проведат общите си събрания в срок от 12 месеца след края на финансовата година, но не по-късно от 31 декември 2020 г. Тъй като става въпрос за временна мярка поради извънредните обстоятелства, предизвикани от пандемията от COVID-19, посочената дерогация следва да се прилага само по отношение на общите събрания, които трябва да се проведат през 2020 г.

(5) За приемането на настоящия регламент няма други правомощия, предоставени с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), различни от предвидените в член 352.

(6) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно предоставяне на временно извънредно решение за SE и SCE, което да им позволява дерогация от разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2157/2001 и Регламент (ЕО) № 1435/2003 относно сроковете за провеждане на общи събрания, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя обхват и последствия може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

([1]) Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно Устава на Европейското дружество (SE) (ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно Устава на Европейското кооперативно дружество (SCE) (ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 1).

(7) С оглед на факта, че шестмесечният срок, посочен в Регламенти (ЕО) № 2157/2001 и (ЕО) № 1435/2003, изтича през май или юни 2020 г., и предвид това, че ще трябва да бъдат взети предвид сроковете за свикване на общите събрания, настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност.

(8) Поради тази спешност беше счетено за целесъобразно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС, ДФЕС и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Временна мярка във връзка с общите събрания на европейските дружества (SE)

Когато в съответствие с член 54, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2157/2001 трябва да се проведе общо събрание на SE през 2020 г., SE може, чрез дерогация от посочената разпоредба, да проведе общото събрание в срок от 12 месеца, считано от края на финансовата година, при условие че общото събрание се проведе до 31 декември 2020 г.

Член 2

Временна мярка във връзка с общите събрания на Европейските кооперативни дружества (SCEs)

Когато в съответствие с член 54, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1435/2003 трябва да се проведе общо събрание на SCE през 2020 г., SCE може, чрез дерогация от посочената разпоредба, да проведе общото събрание в срок от 12 месеца, считано от края на финансовата година, при условие че общото събрание се проведе до 31 декември 2020 г.

Член 3

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Съвета
Председател
G. GRLIĆ RADMAN

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/700 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

за изменение на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 по отношение на удължаването на срока за тяхното транспониране

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

след консултация с Европейския икономически и социален комитет,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с член 57, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/797 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) и член 33, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) до 16 юни 2019 г. държавите членки трябваше да въведат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобразят със съответните разпоредби на посочените директиви. Независимо от това, съгласно член 57, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/797 и член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, държавите членки имаха възможност да удължат срока за транспониране с една година.

(2) Седемнадесет държави членки уведомиха Комисията и Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз (наричана по-нататък „Агенцията“) за удължаването на срока за транспониране на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 до 16 юни 2020 г.

(3) Поради извънредната и непредвидима ситуация, предизвикана от избухването на COVID-19, някои от тези държави членки изпитват затруднения да завършат законодателната дейност в рамките на срока за транспониране и поради това има риск те да не го спазят. Такова неспазване на срока би създало правна несигурност за железопътния сектор, националните органи и Агенцията по отношение на законодателството, приложимо в областта на безопасността на железопътния транспорт и оперативната съвместимост на железопътната система. Невъзможността някои държави членки да транспонират директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 поради избухването на COVID-19 има неблагоприятни последици за железопътния сектор.

(4) От съществено значение е да се осигури правна яснота и сигурност за железопътния сектор, като се допусне държавите членки, когато е целесъобразно, да продължат да прилагат - и след 16 юни 2020 г. и за ограничен срок - директиви 2004/49/ЕО ([4]) и 2008/57/ЕО ([5]) на Европейския парламент и на Съвета.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 25 май 2020 г.

([2]) Директива (ЕС) 2016/797 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Европейския съюз (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 44).

([3]) Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

([4]) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

([5]) Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1).

(5) Тъй като COVID-19 избухна по време на последния етап от приемането на националните мерки за транспониране на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798, на държавите членки следва да се предостави допълнителен срок за завършване на процеса на транспониране.

(6) Сроковете за транспониране на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 следва да бъдат удължени до 31 октомври 2020 г. Датите на отмяна на директиви 2004/49/ЕО и 2008/57/ЕО, посочени съответно в член 58 от Директива (ЕС) 2016/797 и член 34 от Директива (ЕС) 2016/798, следва да бъдат коригирани съответно.

(7) Редица делегирани актове бяха приети въз основа на Директива (ЕС) 2016/798, като бяха съобразени с предишните срокове за транспониране. Предвид настоящата ситуация е необходимо тези делегирани актове да бъдат приведени в съответствие с новия срок за транспониране.

(8) Предвид неотложността, свързана с извънредните обстоятелства, дължащи се на избухването на COVID-19, е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС), към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

(9) Доколкото целта на настоящата директива, а именно изменение на директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 поради избухването на COVID-19, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради нейния обхват и последици, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(10) Директиви (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2016/798 следва да бъдат съответно изменени.

(11) За да се даде възможност за бързото прилагане на предвидените в настоящата директива мерки, тя следва да влезе в сила по спешност в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменение на Директива (ЕС) 2016/797

Директива (ЕС) 2016/797 се изменя, както следва:

1) В член 54 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Най-късно от 16 юни 2019 г. Агенцията провежда изпълнението на задачите по издаването на разрешение съгласно членове 21 и 24, както и на задачите, посочени в член 19, по отношение на областите на употреба в държавите членки, които не са нотифицирали Агенцията и Комисията в съответствие с член 57, параграф 2. Чрез дерогация от членове 21 и 24, националните органи по безопасността на държавите членки, които са нотифицирали Агенцията и Комисията съгласно член 57, параграф 2, могат да продължат да издават разрешения в съответствие с Директива 2008/57/ЕО до 16 юни 2020 г. Чрез дерогация от членове 21 и 24, националните органи по безопасността на държавите членки, които са нотифицирали Агенцията и Комисията съгласно член 57, параграф 2а, могат да продължат да издават разрешения в съответствие с Директива 2008/57/ЕО до 31 октомври 2020 г.“;

2) В член 57 се вмъква следният параграф:

„2а. Държавите членки, удължили срока за транспониране в съответствие с параграф 2, могат да го удължат допълнително до 31 октомври 2020 г. Техните мерки за транспониране се прилагат от тази дата. Тези държави членки уведомяват Агенцията и Комисията за това до 29 май 2020 г.“;

3) В член 58, първа алинея датата „16 юни 2020 г.“ се заменя с „31 октомври 2020 г.“.

Член 2

Изменение на Директива (ЕС) 2016/798

Директива (ЕС) 2016/798 се изменя, както следва:

1) Вмъква се следният член:

„*Член 6а*

Привеждане на ОМБ в съответствие с преразгледаните срокове

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 27 за привеждане на началните дати на прилагане на делегираните актове, приети съгласно член 6, параграф 6, в съответствие със срока за транспониране, посочен в член 33, параграф 2а. Към делегираните актове, приети съгласно настоящия член, се прилага процедурата, предвидена в член 27а.“;

2) В член 27 се добавя следният параграф:

„7. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 6а, се предоставя на Комисията от 28 май 2020 г. до 31 октомври 2020 г.“;

3) Вмъква се следният член:

„*Член 27а*

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.

2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 27, параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.“;

4) В член 31 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Най-късно от 16 юни 2019 г. Агенцията провежда изпълнението на задачите по сертифициране съгласно член 10 по отношение на области на дейност в държавите членки, които не са нотифицирали Агенцията и Комисията в съответствие с член 33, параграф 2. Чрез дерогация от член 10, националните органи по безопасността на държавите членки, които са нотифицирали Агенцията и Комисията съгласно член 33, параграф 2, могат да продължат да издават сертификати в съответствие с Директива 2004/49/ЕО до 16 юни 2020 г. Чрез дерогация от член 10, националните органи по безопасността на държавите членки, които са нотифицирали Агенцията и Комисията съгласно член 33, параграф 2а, могат да продължат да издават сертификати в съответствие с Директива 2004/49/ЕО до 31 октомври 2020 г.“;

5) В член 33 се вмъква следният параграф:

„2а. Държавите членки, удължили срока за транспониране в съответствие с параграф 2, могат да го удължат допълнително до „31 октомври 2020 г.“ Техните мерки за транспониране се прилагат от тази дата. Тези държави членки уведомяват Агенцията и Комисията за това до 29 май 2020 г.“;

6) В член 34, първа алинея датата „16 юни 2020 г.“ се заменя с „31 октомври 2020 г.“.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/701 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 май 2020 година

за предоставяне на макрофинансова помощ на партньорите, обхванати от политиките за разширяване и съседство, в контекста на пандемията от COVID-19

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 212, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като има предвид, че:

(1) Пандемията от COVID-19 има много вредни последици за икономическата и финансовата стабилност в регионите, обхванати от политиките за разширяване и съседство. Понастоящем партньорите са изправени пред неблагоприятна и бързо влошаваща се ситуация по отношение на платежния баланс и фискалната ситуация, а икономиката се движи към рецесия. Налице са сериозни основания за бързи и решителни действия от страна на Съюза в подкрепа на тези икономики. Следователно настоящото решение обхваща десет партньори: Република Албания, Босна и Херцеговина, Косово *, Черна гора, Република Северна Македония — в региона, обхванат от процеса на разширяване; Грузия, Република Молдова и Украйна — в региона на източното съседство и Хашемитско кралство Йордания и Република Тунис — в региона на южното съседство (наричани по-нататък „партньорите“).

(2) Спешният характер на помощта е свързан с непосредствените нужди на партньорите от финансиране, в допълнение към финансирането, което ще бъде осигурено чрез други инструменти на Съюза, както и от международни финансови институции, държави членки и други двустранни донори. Това е необходимо с цел на органите на парньорите да се предоставят краткосрочни възможности за изпълнение на мерки на политиката за противодействие на икономическите последици от пандемията от COVID-19.

(3) Органите на всеки партньор и Международният валутен фонд (МВФ) вече се договориха или се очаква скоро да се договорят за програма, която ще бъде подкрепена от договореността за кредитиране с МВФ.

(4) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да представлява извънреден финансов инструмент на необвързана и нецелева подкрепа за платежния баланс, която има за цел да покрие нуждите на бенефициера от незабавно външно финансиране, в съчетание с договореност за кредитиране с МВФ като непредпазна мярка, обвързано с договорена програма за икономически реформи. В контекста на пандемията от COVID-19, макрофинансовата помощ от Съюза следва да бъде на разположение и на партньори, ползващи се от спешно финансиране от МВФ, което не е обвързано с предходни действия и/или определени условия, например чрез Инструмента за бързо финансиране. Следователно тази помощ следва да се отпуска за по-кратък срок, да бъде ограничена до две плащания и да бъде в основата на изпълнение на програма на политиката, която съдържа ограничен набор от мерки за реформа.

([1]) Позиция на Европейския парламент от 15 май 2020 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 20 май 2020 г.

* Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244 (1999) на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

(5) Финансовата подкрепа от Съюза за партньорите е съгласувана с политиките на Съюза за разширяване и съседство.

(6) С оглед на това, че партньорите включват партньори в процес на присъединяване или на етап на предприсъединяване или партньори, обхванати от Европейската политика за съседство, те отговарят на условията за получаване на макрофинансова помощ от Съюза.

(7) С оглед на това, че силно нарастващите нужди на партньорите от външно финансиране се очаква да надхвърлят значително средствата, които ще бъдат предоставени от МВФ и други многостранни институции, се счита, че при настоящите извънредни обстоятелства макрофинансовата помощ от Съюза, която ще бъде предоставена на партньорите, представлява подходящ отговор на исканията на партньорите за подпомагане на икономическата стабилизация. Макрофинансовата помощ от Съюза ще подпомогне икономическата стабилизация, като допълни средствата, предоставени по договореността за кредитиране с МВФ.

(8) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да е насочена към подпомагане на възстановяването на устойчиво външно финансиране за партньорите, като по този начин се подкрепя възобновеното икономическо и социално развитие.

(9) Размерът на макрофинансовата помощ от Съюза се основава на предварителна оценка на остатъчните нужди от външно финансиране на всеки партньор и е съобразена с неговия капацитет да се финансира със собствени средства, и по-специално международните резерви, с които разполага. Макрофинансовата помощ от Съюза следва да допълва програмите и средствата, осигурени от МВФ и Световната банка. При определянето на размера на помощта се отчитат необходимостта от осигуряване на справедливо разпределение на тежестта между Съюза и другите донори, както и вече съществуващото използване на други инструменти на Съюза за външно финансиране и добавената стойност от цялостното участие на Съюза.

(10) Комисията следва да гарантира, че макрофинансовата помощ от Съюза от правна гледна точка и по същество е в съответствие с основните принципи и цели в различните области на външната дейност и други съответни политики на Съюза, както и на предприетите в тях мерки.

(11) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да подкрепя външната политика на Съюза спрямо партньорите. Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) следва да работят в тясно сътрудничество по време на цялата операция за макрофинансова помощ с цел да се гарантира последователността на външната политика на Съюза.

(12) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да подкрепя ангажимента на партньорите за общи ценности със Съюза, включително демокрация, правова държава, добро управление, зачитане на правата на човека, устойчиво развитие и намаляване на бедността, както и техния ангажимент по отношение на принципите за отворена, основана на правила и справедлива търговия.

(13) Зачитането от страна на партньорите на ефективни демократични механизми —включително многопартийна парламентарна система — и на принципите на правовата държава и осигуряването на гаранции за зачитането на правата на човека следва да са предварително условие за предоставянето на макрофинансовата помощ от Съюза. Освен това конкретните цели на макрофинансовата помощ от страна на Съюза следва да подобряват ефикасността, прозрачността и отчетността на системите за управление на публичните финанси на партньорите и да насърчават структурните реформи, насочени към подкрепа за устойчив и приобщаващ растеж и фискална консолидация. Комисията и ЕСВД следва редовно да следят както за изпълнението на предварителните условия, така и за постигането на тези цели.

(14) С цел осигуряване ефикасната защита на финансовите интереси на Съюза, свързани с макрофинансовата помощ от Съюза, партньорите следва да предприемат подходящи мерки, свързани с предотвратяването и борбата с измамите, корупцията и всякакви други нередности във връзка с помощта. В допълнение следва да се предвидят разпоредби, по силата на които Комисията да извършва проверки, Сметната палата да извършва одити и Европейската прокуратура да упражнява своите правомощия.

(15) Отпускането на макрофинансовата помощ от Съюза не засяга правомощията на Европейския парламент и на Съвета като бюджетен орган.

(16) Размерът на средствата, които е необходимо да бъдат заделени за отпускането на макрофинансова помощ, следва да съответства на бюджетните кредити, предвидени в многогодишната финансова рамка.

(17) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да бъде управлявана от Комисията. За да се гарантира, че Европейският парламент и Съветът могат да следят изпълнението на настоящото решение, Комисията следва редовно да ги информира за промените във връзка с помощта и да им предоставя съответните документи.

(18) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящото решение, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

(19) Макрофинансовата помощ от Съюза следва да бъде обвързана с условия в областта на икономическата политика, които да бъдат определени в меморандум за разбирателство. За да се гарантират еднакви условия за изпълнение и с цел по-голяма ефикасност, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да договори такива условия с органите на партньора под надзора на комитета на представителите на държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011. Съгласно посочения регламент процедурата по консултиране следва по принцип да се прилага за всички случаи с изключение на предвидените в посочения регламент. Като се има предвид потенциално значителното въздействие на помощ, чийто размер надхвърля 90 милиона евро, е целесъобразно за операциите над този праг да се използва процедурата по разглеждане, уредена в Регламент (ЕС) № 182/2011. Предвид размера на макрофинансовата помощ от Съюза за всеки партньор, процедурата по консултиране следва да бъде приложена за приемането на меморандума за разбирателство с Черна гора, докато процедурата по разглеждане следва да се прилага за приемането на меморандума за разбирателство с другите партньори, попадащи в приложното поле на настоящото решение, и съответно за всеки случай на намаляване, спиране или отмяна на помощта.

(20) Доколкото целта на настоящото решение, а именно да подпомогне икономиките на партньорите, които понастоящем са изправени пред неблагоприятна и бързо влошаваща се ситуация по отношение на платежния баланс и фискалната ситуация, а икономиката се движи към рецесия като последица от пандемията от COVID-19 не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради нейния обхват и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(21) Поради неотложността, породена от извънредните обстоятелства вследствие на пандемията от COVID-19 и свързаните с нея икономически последствия, е уместно да се предвиди изключение от срока от осем седмици, посочен в член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към ДЕС, към Договора за функционирането на Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

(22) Настоящото решение следва да влезе в сила по спешност в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Съюзът предоставя макрофинансова помощ (наричана по-нататък „макрофинансовата помощ от Съюза“) на Република Албания, Босна и Херцеговина, Грузия, Хашемитското кралство Йордания, Косово, Република Молдова, Черна гора, Република Северна Македония, Република Тунис и Украйна (наричани по-нататък „партньорите“) в максимален размер от 3 милиарда евро с цел подкрепа за икономическото стабилизиране на партньорите и провеждането на съществени реформи. Помощта допринася за покриването на спешните нужди на партньорите във връзка с платежния баланс, посочени в програмата, подпомагана от МВФ, и се предоставя по следния начин:

а) 180 милиона евро за Република Албания;

б) 250 милиона евро за Босна и Херцеговина;

в) 150 милиона евро за Грузия;

г) 200 милиона евро за Хашемитското кралство Йордания;

д) 100 милиона евро за Косово;

е) 100 милиона евро за Република Молдова;

ж) 60 милиона евро за Черна гора;

з) 160 милиона евро за Република Северна Македония;

и) 600 милиона евро за Република Тунис;

й) 1,2 милиарда евро за Украйна.

([2]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2. Пълният размер на макрофинансовата помощ от Съюза се предоставя на всеки партньор под формата на заеми. Комисията е оправомощена от името на Съюза да заема необходимите средства на капиталовите пазари или от финансовите институции и от своя страна да ги отпуска като заем на партньора. Максималният среднопретеглен падеж на заемите не надхвърля 15 години.

3. Отпускането на макрофинансовата помощ от Съюза се управлява от Комисията по начин, който е в съответствие със споразуменията или договореностите, постигнати между МВФ и партньора. Комисията информира редовно Европейския парламент и Съвета за промените във връзка с макрофинансовата помощ от Съюза, включително плащанията, и предоставя на тези институции своевременно съответните документи.

4. Макрофинансовата помощ от Съюза се предоставя за срок от 12 месеца, считано от първия ден след влизането в сила на меморандума за разбирателство, посочен в член 3, параграф 1.

5. Ако през срока на изплащане на макрофинансовата помощ от Съюза финансовите нужди на даден партньор намалеят съществено в сравнение с първоначалните прогнози, Комисията намалява размера на помощта, спира я или я отменя в съответствие с член 7, параграф 2.

Член 2

1. Зачитането от страна на парньора на ефективни демократични механизми, включително многопартийна парламентарна система, и на принципите на правовата държава, както и осигуряването на гаранции за зачитането на правата на човека съставляват предварително условие за предоставянето на макрофинансовата помощ от Съюза.

2. През целия жизнен цикъл на макрофинансовата помощ от Съюза Комисията и ЕСВД следят за изпълнението на предвиденото в параграф 1 предварително условие.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат в съответствие с Решение 2010/427/ЕС на Съвета ([3]).

Член 3

1. В съответствие с член 7, параграф 2 Комисията договаря с органите на всеки партньор ясно определени условия в областта на икономическата политика и финансови условия, като се отделя особено внимание на структурните реформи и стабилните публични финанси, от които условия зависи отпускането на макрофинансовата помощ от Съюза. Тези условия в областта на икономическата политика и финансови условия се установяват в меморандум за разбирателство, който съдържа график за тяхното изпълнение. Условията в областта на икономическата политика и финансовите условия, установени в меморандума за разбирателство, съответстват на споразуменията или договореностите, посочени в член 1, параграф 3, включително на програмите за макроикономически корекции и структурни реформи, изпълнявани от партньора с подкрепата на МВФ.

2. С посочените в параграф 1 условия се цели по-специално повишаване на ефикасността, прозрачността и отчетността на системите за управление на публичните финанси в партньорите, включително във връзка с използването на макрофинансовата помощ от Съюза. Напредъкът по отношение на взаимното отваряне на пазара, развиването на основана на правила и справедлива търговия и други приоритети в рамките на външната политика на Съюза също се вземат надлежно предвид при разработването на мерките на политиката. Комисията редовно следи постигнатия по отношение на изпълнението на тези цели напредък.

3. Подробните финансови условия във връзка с макрофинансовата помощ от Съюза се установяват в споразумение за заем, което се сключва между Комисията и органите на всеки партньор поотделно (наричано по-нататък „Споразумението за заем“).

4. Комисията редовно проверява дали условията, посочени в член 4, параграф 3 продължават да се изпълняват, включително дали икономическата политика на партньора е в съответствие с целите на макрофинансовата помощ от Съюза. В този процес Комисията си сътрудничи тясно с МВФ и Световната банка, а при необходимост — и с Европейския парламент и Съвета.

Член 4

1. При спазване на условията по параграф 3, Комисията предоставя макрофинансовата помощ от Съюза на два транша под формата на заем. Размерът на всеки транш се определя в меморандума за разбирателство.

([3]) Решение 2010/427/ЕС на Съвета от 26 юли 2010 г. за определяне на организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност (ОВ L 201, 3.8.2010 г., стр. 30).

2. При необходимост се осигуряват провизии за средствата за макрофинансовата помощ от Съюза в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 480/2009 на Съвета ([4]).

3. Комисията взема решение за отпускане на траншовете, при условие че е изпълнено всяко едно от следните условия:

а) предварителното условие, предвидено в член 2;

б) постигането на постоянни задоволителни резултати при изпълнението на договореност за кредитиране с МВФ като непредпазна мярка;

в) задоволителното изпълнение на условията в областта на икономическата политика и на финансовите условия, договорени в меморандума за разбирателство.

Отпускането на втория транш по принцип се извършва не по-рано от три месеца след отпускането на първия транш.

4. Ако условията, посочени в параграф 3, първа алинея, не са изпълнени, Комисията спира или отменя изплащането на макрофинансовата помощ от Съюза. В такъв случай тя информира Европейския парламент и Съвета за причините за спирането или за отмяната.

5. Макрофинансовата помощ от Съюза се изплаща на централната банка на партньора. При спазване на разпоредбите, които трябва да бъдат договорени в меморандума за разбирателство, включително потвърждение на остатъчните нужди от бюджетно финансиране, финансовите средства от Съюза могат да бъдат преведени на министерството на финансите като краен бенефициер.

Член 5

1. Операциите по получаване и предоставяне на заеми, свързани с макрофинансовата помощ от Съюза, се извършват в евро, с един и същ вальор, и не ангажират Съюза с трансформиране на падежи, нито го излагат на валутни или лихвени рискове или на други търговски рискове.

2. Ако обстоятелствата го позволяват и по искане на партньора, Комисията може да предприеме необходимите стъпки, за да гарантира, че в условията на заема е включена клауза за предсрочното му погасяване, съпроводена от съответна клауза в условията на операциите по получаване на заем.

3. Ако обстоятелствата позволяват подобряване на лихвения процент по заема и по искане на партньора, Комисията може да реши да рефинансира изцяло или отчасти първоначалните си заеми или да преструктурира съответните финансови условия. Операциите по рефинансиране или преструктуриране се извършват в съответствие с параграфи 1 и 4 и не водят до удължаване на падежа на съответните заеми или до увеличаване на непогасената главница към датата на рефинансирането или преструктурирането.

4. Всички разходи на Съюза във връзка с операциите по получаване и предоставяне на заем съгласно настоящото решение са за сметка на партньора.

5. Комисията информира Европейския парламент и Съвета за промените във връзка с операциите, посочени в параграфи 2 и 3.

Член 6

1. Макрофинансовата помощ от Съюза се усвоява в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ([5]).

2. Макрофинансовата помощ от Съюза се усвоява при условията на пряко управление.

3. Споразумението за заем съдържа разпоредби, с които:

а) се гарантира, че партньорът извършва редовни проверки за правилното използване на финансирането от общия бюджет на Съюза, предприема съответните мерки за предотвратяване на нередности и измами и ако е необходимо, предприема правни действия за възстановяването на средствата, предоставени съгласно настоящото решение, които са били незаконно присвоени;

([4]) Регламент (ЕО, Евратом) № 480/2009 на Съвета от 25 май 2009 г. относно създаване на Гаранционен фонд за външни дейности (ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 10).

([5]) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

б) се гарантира защитата на финансовите интереси на Съюза, по-специално като се предвиждат конкретни мерки във връзка с предотвратяването и борбата с измамите, корупцията и всички други нередности, засягащи макрофинансовата помощ от Съюза, в съответствие с регламенти (ЕО, Евратом) № 2988/95 ([6])и (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ([7]), Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([8]) и — за държавите членки, участващи в засиленото сътрудничество във връзка с Европейската прокуратура — Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета ([9]). За тази цел Европейската служба за борба с измамите (OLAF) изрично се оправомощава да извършва разследвания, и по-специално проверки и инспекции на място, включително операции в областта на цифровите криминалистични експертизи и събеседвания;

в) Комисията или нейните представители се оправомощават изрично да извършват проверки, включително проверки и инспекции на място;

г) Комисията и Сметната палата се оправомощават изрично да извършват одити по време на срока, през който се предоставя макрофинансовата помощ от Съюза, и след изтичането му, включително одити на документи и одити на място, като например оперативни оценки;

д) се гарантира, че Съюзът има право да изиска предсрочно погасяване на заема, ако бъде установено, че във връзка с управлението на макрофинансовата помощ от Съюза партньорът е участвал в измама или корупция или в друга незаконна дейност, която е във вреда на финансовите интереси на Съюза; и

е) се гарантира, че всички разходи на Съюза, свързани с операциите по получаване и предоставяне на заеми съгласно настоящото решение, се покриват от партньора.

4. Преди усвояването на макрофинансовата помощ от Съюза Комисията преценява посредством оперативна оценка надеждността на финансовата уредба на партньора, административните процедури и механизмите за вътрешен и външен контрол, които са от значение за помощта.

Член 7

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011 за макрофинансовата помощ от Съюза за Черна гора, а член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 се прилага за макрофинансовата помощ от Съюза за другите партньори, попадащи в приложното поле на настоящото решение.

Член 8

1. До 30 юни всяка година Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за изпълнението на настоящото решение през предходната година, включващ оценка на изпълнението. В този доклад:

а) се разглежда напредъкът при усвояването на макрофинансовата помощ от Съюза;

б) се прави оценка на икономическото състояние на партньорите и на перспективите пред тях, както и на напредъка при изпълнението на мерките на политиката по член 3, параграф 1;

в) се посочва връзката между условията в областта на икономическата политика, установени в меморандума за разбирателство, текущите икономически и бюджетни показатели на партньорите и решенията на Комисията за отпускане на траншовете по макрофинансовата помощ от Съюза.

2. Не по-късно от две години след изтичането на срока за предоставяне на помощта, посочен в член 1, параграф 4, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за последваща оценка на резултатите и ефикасността на предоставената макрофинансова помощ от Съюза и на степента, в която тя е допринесла за постигането на целите на помощта.

([6]) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 23.12.1995 г., стр. 1).

([7]) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

([8]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

([9]) Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура (ОВ L 283, 31.10.2017 г., стр. 1).

Член 9

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 май 2020 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
D. M. SASSOLI	A. METELKO-ZGOMBIĆ

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/702 НА СЪВЕТА

от 20 май 2020 година

за допълнително удължаване на временната дерогация от Процедурния правилник на Съвета, въведена с Решение (ЕС) 2020/430 и удължена с Решение (ЕС) 2020/556, с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 240, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) С Решение (ЕС) 2020/430 на Съвета ([1]) беше въведена едномесечна дерогация от член 12, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник на Съвета ([2]) по отношение на решенията за използване на обичайната писмена процедура, когато тези решения се приемат от Комитета на постоянните представители на правителствата на държавите членки (Корепер). Беше предвидено посочената дерогация да действа до 23 април 2020 г.

(2) В Решение (ЕС) 2020/430 се предвижда, че ако това е оправдано от продължаващите извънредни обстоятелства, Съветът може да поднови това решение. На 21 април 2020 г. с Решение (ЕС) 2020/556 ([3]) Съветът удължи срока на действие на дерогацията, предвидена в член 1 от Решение (ЕС) 2020/430, за допълнителен период от един месец, считано от 23 април 2020 г. Посоченото удължаване на срока на действие на дерогацията изтича на 23 май 2020 г.

(3) Като се има предвид, че породените от пандемията от COVID-19 извънредни обстоятелства продължават и че редица извънредни превантивни и ограничителни мерки, предприети от държавите членки, все още са в сила, е необходимо да се удължи срокът на действие на дерогацията, предвидена в член 1 от Решение (ЕС) 2020/430, така както е удължен с Решение (ЕС) 2020/556, за допълнителен ограничен период до 10 юли 2020 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Срокът на действие на дерогацията, предвидена в член 1 от Решение (ЕС) 2020/430, така както е удължен с Решение (ЕС) 2020/556, се удължава допълнително до 10 юли 2020 г.

([1]) Решение (ЕС) 2020/430 на Съвета от 23 март 2020 г. относно временна дерогация от Процедурния правилник на Съвета, с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза (ОВ L 88 I, 24.3.2020 г., стр. 1).

([2]) Решение 2009/937/ЕС на Съвета от 1 декември 2009 г. за приемане на Процедурен правилник на Съвета (ОВ L 325, 11.12.2009 г., стр. 35).

([3]) Решение (ЕС) 2020/556 на Съвета от 21 април 2020 г. за удължаване на временната дерогация от Процедурния правилник на Съвета, въведена с Решение (ЕС) 2020/430, с оглед на трудностите при пътуване, предизвикани от пандемията от COVID-19 в Съюза (ОВ L 128 I, 23.4.2020 г., стр. 1).

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на приемането му.

Решението се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 20 май 2020 година.

За Съвета
Председател
G. GRLIĆ RADMAN

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG